

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ «ΔΟΥΛΟΥ»

κ. Άννας Μπουρδάκου, Άντιπροέδρου του Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἑταιρία Σκοπιά κατά τή διαδρομή της, στά λίγα αὐτά χρόνια τῆς ἱστορίας της, ἔχει πολλά θέματα σοβαρά πού τήν ἀπασχόλησαν, τήν ἐτάραξαν καί μάλιστα πολλά ἀπό αὐτά ἔγιναν αἰτίαν ἀπομακρυνθοῦν πολλά στελέχη της καθώς καί ἀπλοί ὄπαδοί της. Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος πού ἔγιναν πολλές ἀλλαγές στά «δόγματά» της.

Ἕνα μεγάλο κεφάλαιο εἶναι ὁ προσδιορισμός τῆς ταυτότητος τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου», δηλαδή τῆς «ἐκκλησίας» σάν σώματος Χριστοῦ κατά τήν Σκοπιά. Ὁ ὅρος αὐτός ἐγνώρισε μιά ἐξελικτική πορεία κατά τά 120 περίπου χρόνια τῆς ἱστορίας του. Ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ Καρόλου Ρῶσσελ, αὐτός ἦταν ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» («Τετελεσμένο Μυστήριον», σελ. 6), κάτι πού καί ὁ ἴδιος ἰσχυρίζονταν, ἀλλά ἴσχυσε γιά λίγα μόνο χρόνια μετά τό θανατό του. Τό διαβάζουμε στό βιβλίον τοῦ Ἰωσήφ Ρόδερφορντ «Ἡ Κιθάρα τοῦ Θεοῦ» ἔκδοση 1921 στήν σελ. 270-272, ὅπου ἰμνεῖ τόν Κάρολο Ρῶσσελ καί τά συγγράμματά του καί καταλήγει ὡς ἐξῆς: «Ἄνευ ἀμφιβολίας ὁ ποιμήν Ρῶσσελ ἐξεπλήρωσε τό ἀξίωμα διὰ τό ὅποῖον ὁ Κύριος προηγήθη καί περί τοῦ ὁποῖου ἐλάλησε καί ἦτο συνεπής ὁ φρόνιμος καί πιστός ἐκεῖνος δούλος ὁ μεταδίδων εἰς τήν οἰκογένειαν τῆς πίστεως τήν ἐγκαιρον αὐτῆς τροφήν».

Αὐτό ὅμως δέν ἴσχυσε γιά πολύ, διότι στή συνέχεια τό ἔτος 1929 στό βιβλίον τοῦ Ρόδερφορντ «Προφητεία» στή σελ. 204 γράφει: «Στούς ἀληθινούς πιστούς ὄπαδούς ὁ Ἰησοῦς τό 1918 ἐμπιστεύεται τά συμφέροντα τῆς βασιλείας, ὀνομαζόμενος πιστός καί φρόνιμος δούλος. Ὅσοι ἀπαρτίζουν τόν φρόνιμο δούλο θά ἀποτελέσουν τά τέκνα τῆς Σιών».

Ἀρχίζει καί ξεκαθαρίζει ἡ ἀλλαγὴ τῆς ταυτότητος τοῦ «δούλου». Δέν εἶναι πλέον ὁ Ρῶσσελ ὁ διανέμων τήν πνευματική τροφή στήν οἰκογένεια τῆς πίστεως καί τόν ὅποῖον εἶχε τοποθετήσει ὁ Θεός σ' αὐτό τό ἀξίωμα ἀλλά οἱ πιστοὶ ὄπαδοί τά μελλοντικά τέκνα τῆς Σιών. Βέβαια ἐδῶ διερωτᾶται κανεὶς ἀν ὁ Θεός κάνει λάθος

τοποθέτηση μέ τόν Ρῶσσελ ἢ ἡ Σκοπιά πλανήθηκε. Κάτι πού τό βλέπομε συχνά. Στήν συνέχεια διαβάζουμε στό βιβλίον τοῦ Ρόδερφορντ, «Φῶς» (ἔκδοση 1930, τόμος Α', σελ. 51): «Μερικοὶ μετά τήν ἔλευση τοῦ Κυρίου τό 1918 δέν ὑπῆρξαν ἐνεργητικοί, διότι ὑπεστήριζαν ὅτι ἡ ἀλήθεια δημοσιεύθη, πρὶν τό 1917 ἀπό τόν διορισμένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου πιστόν δούλον καί ἀπελάμβανε μέγα πλοῦτο τρεφόμενος μέ ὅσα ἐκεῖνος ἔγραφε πρὶν το 1918. Ἐπομένως δέν ἦτο ἀναγκαῖο νά πηγαίνουν ἀπό σπίτι σέ σπίτι λέγοντας γιά τήν ὀργάνωση τοῦ σατανᾶ».

Ἀκόμη διαβάζουμε στό βιβλίον «Διεκδίκησις» τόμος Α' σελ. 105 (ἔκδοση 1932): «Ἡ τάξις τοῦ δούλου πρέπει νά διέλθῃ διὰ τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου καί νά κάνει σημεῖον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μέ σκοπό ὅπως αὐτά σωθοῦν ἀπό τό φονικό ἔργον τῶν ἐρχομένων ὀπισθεν».

Ἄρα ἡ διαχείριση τῶν ὑπαρχόντων πλέον πηγαίνει σέ μιά ομάδα ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι θά ἐξουσιάζουν, θά καθοδηγοῦν, θά ἔχουν τόν ἀπόλυτο ἔλεγχο ἐπάνω σέ ἀνθρώπινες ὑπάρξεις γιά ζωὴ ἢ γιά θάνατο, θά εἶναι ὁ ἀπόλυτος κυρίαρχος, αὐτό πού πρὶν ἦταν ὁ Ρῶσσελ.

Ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ Καρόλου Ρῶσσελ, αὐτός ἦταν ὁ «πιστός καί φρόνιμος δούλος» («Τετελεσμένο Μυστήριον», σελ. 6), κάτι πού καί ὁ ἴδιος ἰσχυρίζονταν.

Τό 1948 τό βιβλίον τῆς Σκοπιᾶς «**Ἔστω ὁ Θεός Ἀληθής**», σελ. 186 λέει: «Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ προμηθευτής τῆς πνευματικῆς αὐτῆς τροφῆς, τροφῆς ἐν καιρῷ, μέσω ἐνός ὄρατου ὀργάνου ἢ **ἀντιπροσωπείας** ἐπάνω στή γῆ, πού τήν χρησιμοποιεῖ γιά τήν δημοσίευση τῆς ἀλήθειας. Ἡ ἀντιπροσωπεία αὕτη ὀνομάζεται «πιστός καί φρόνιμος δούλος». Αὐτός ὁ δούλος εἶναι τό πνευματικό ὑπόλοιπον τῶν ἀδελφῶν τοῦ Χριστοῦ».

Ἐδῶ ἐμφανίζεται ἕνα νέο εἶδος ταυτότητας τοῦ πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου, εἶναι ἡ **ἀντιπροσωπεία** τοῦ Χριστοῦ στή γῆ, εἶναι τό ὑπόλοιπον τῶν ἀδελφῶν του, θά λέγαμε ὅτι φωτογραφίζει (ἢ Σκοπιᾶ) μιά ομάδα ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι αὐτοαποκαλοῦνται ἀδελφοί τοῦ Ἰησοῦ καί ἀντιπρόσωποί του.

Στή συνέχεια διαβάσαμε στό βιβλίον τοῦ 1973 «**Χιλιετής Βασιλεία**» σελ. 346: «Τό αἶσθημα ἐκτίμησης καί χρέους πρὸς τόν Ρῶσσελ ὑποκίνησε πολλούς ἀπό τούς συντρόφους του νά τόν θεωροῦν σάν τήν ἐκπλήρωση τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου». Αὕτη ἡ ἄποψη τονίσθηκε μέ ἐξέχοντα τρόπο στό βιβλίον πού ἐκδόθηκε τόν Ἰούλιο τοῦ 1917 ἀπό τόν Σύλλογον τοῦ Μπρούκλιν τῆς Νέας Ὑόρκης, «Ὁ Ἄμβων τοῦ Λαοῦ». Τό βιβλίον αὐτό ὀνομάσθηκε τό «**Τετελεσμένο Μυστήριον**» καί ἦταν ἕνα σχολιολόγιον τῆς Ἀποκαλύψεως, τοῦ Ἰεζεκιήλ καί τοῦ Ἄσματος Ἀσμάτων. Στή σελίδα τῶν ἐκδοτῶν τό βιβλίον ἀποκλήθηκε τό «**Μεταθνατίον Ἔργον τοῦ Πάστορος Ρῶσσελ**».

Ἔνα τέτοιο βιβλίον καί μιά τέτοια θρησκευτική τάση ἔτεινε νά ἐγκαθιδρύσει μιά θρησκευτική αἵρεση γύρω ἀπό ἕναν ἄνθρωπον. Ἔνα τέτοιο ὀλισθημα πρὸς τήν αἵρεση ἀναχαιτήθηκε ὡστόσο ἀπό τήν δημοσίευση στίς ἀρχές τοῦ 1927 τῶν ἀρθρῶν «Υἱός καί δούλος» καί «Δούλος - Ἀγαθός καί Πονηρός» στή Σκοπιᾶ τοῦ Πύργου - μέ ἡμερομηνίες 1 καί 15 Φεβρουαρίου 1927 (στήν Ἀγγλική). Τά ἀρθρα αὐτά ἔδειχναν ὅτι ὁ «δούλος» τοῦ Ματθαίου ΚΔ' 45 ἦταν ἕνας σύνθετος δούλος».

Κατ' ἀρχήν πρέπει νά διευκρινήσωμε ὅτι δέν ἦταν τό αἶσθημα ἐκτίμησης πρὸς τόν Ρῶσσελ ἐκεῖνο πού ὀδήγησε **μερικούς** νά τόν θεωροῦν ὡς τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο», ἀλλά τά γραπτά διδάγματα τῆς ἐταιρίας καί ἀκόμη ὅτι ἐκτός ἀπό τό «**Τετελεσμένο Μυστήριον**», πού ἀναφέ-

ρεται ἐδῶ, αὐτό ἐκηρύττετο καί τό 1921 (στό βιβλίον «**Κιθάρα**»). Ὡς ἐκ τούτου δέν ὑπῆρχε ὀλισθημα πρὸς αἵρεση ἀπό μερικούς· ἦταν ὅλοι συμμετοχοί καί ὁ τότε πρόεδρος Ρόδεφορντ καί οἱ περίξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου ἀρχισαν οἱ ἐκκαθαρίσεις τῶν ἀντιφρονούντων...

Διότι ἐπί 10 περίπου ἔτη ἡ Σκοπιᾶ παρ' ὅλον τόν καθαρισμό πού ὑπέστη ἀπό τόν Ἰεχωβά καί τόν Ἰησοῦ Χριστό τό 1918, ἐντούτοις δέν εἶναι σαφές ὡς πρὸς τόν «δούλο» ἂν καί ἀντιπροσωπεύει τόν Ἰεχωβά στή γῆ.

Τό 1984 στό βιβλίον «**Ἐπιβίωση**» σελ. 96: «Πρέπει νά σημειωθοῦν ἀπό τόν ἄνθρωπον πού ἔχει τό καλαμάρι τοῦ γραμματέα. Τά **γεγονότα** δείχνουν ὅτι ἡ τάξη τοῦ «πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου» εἶναι ἐκεῖνη πού κάνει τό ἔργο τοῦ σημειώματος. Ὅλοι ὅσοι θέλουν νά λάβουν τό σημεῖο ἐπιδοκιμασίας τοῦ Θεοῦ πρέπει νά **δεχθοῦν τήν διδασχὴ** πού **παρέχει ὁ Ἰεχωβά μέσω αὐτῆς τῆς τάξης τοῦ δούλου** καί νά γίνουν ἀληθινοί λάτρεις τοῦ Ἰεχωβά».

Βλέπομε λοιπόν ὅτι ἡ τάξη τοῦ δούλου σημειώνει τούς λάτρεις τοῦ Ἰεχωβά. Δίχως τήν ἐπιδοκιμασία τοῦ δούλου δέν ὑπάρχει σωτηρία. Ἀλλά ξαναγυρίζομε στόν Κ. Ρῶσσελ, ὅμως μέ προϋποθέσεις. Γράφει ἡ Σκοπιᾶ (15 - 5 - '95 σελ. 17): «δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει ἀμφιβολία ὅτι τό ἅγιον πνεῦμα τοῦ Ἰεχωβά κατηύθηγε τίς προσπάθειες τοῦ ἀδελφοῦ Ρῶσσελ, καθώς καί ἐκείνων πού ἦταν συντονισμένοι μαζί του. Αὐτοὶ ἀπέδειξαν ὅτι ταυτίζονταν μέ τόν «πιστό καί φρόνιμο δούλο». Ἐκεῖνοι οἱ σπουδασταί τῆς Γραφῆς ἀπέδειξαν ὅτι πράγματι ἀποτελοῦσαν μέρος τοῦ πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου τῆς ὁποίας (τάξεως) ἀποστολή εἶναι νά παρέχει πνευματική τροφή». Ἐδῶ βλέπομε ὅτι ὁ «δούλος» εἶναι σύνθετος, ὀλίγον Ρῶσσελ μέ τήν παρέα του, σύν τόν «δούλο» διάδοχο ... Γιατί ὅλα αὐτά; Διότι πότε ἀπορρίπτονται τά κηρύγματα τοῦ Ρῶσσελ καί ἄλλοτε ἐπανερχονται σάν πνευματική τροφή μέ τό γνωστό «ζωηρότερο φῶς».

Συνεχίζοντας διαβάσαμε στή Σκοπιᾶ (15 - 3 - '98 σελ. 20): «Οἱ μάτρυρες τοῦ Ἰεχωβά κατανοοῦν ὅτι ὁ πιστός καί φρόνιμος δούλος ἀποτελεῖται ἀπό τούς πνευματικούς ἀδελφούς τοῦ Ἰησοῦ (Ἑβραίους β' 10 - 13). Αὕτη ἡ τάξη τοῦ πιστοῦ καί φρόνιμου δούλου ἔχει διοριστεῖ νά

παρέχει πνευματική τροφή "στόν κατάλληλο καιρό". **Επομένως η θέση του αξίζει τον σεβασμό** οποιουδήποτε ισχυρίζεται ότι είναι Χριστιανός».

Τό 2001 δούλος είναι τό υπόλοιπον από τούς 144.000 αδελφούς του Ίησου οί όποίοι είναι έν ζωή. Ο αριθμός αυτών συμπληρώθηκε και ή θύρα για τήν βασιλεία των ουρανών έκλεισε τό 1935, όπως μάς πληροφορεϊ ή Σκοπιά. Λογικά άφου ή σωτηρία των «μαρτύρων του Ίεχωδά έξαρτάται από αυτή τήν ομάδα - τό υπόλοιπον - ή ύπαρξή των έγκειται στό νά «ύπακούσουν και νά ύπηρετούν αυτούς, πνευματικά και πρακτικά» πρέπει και νά τούς γνωρίζουν. Πάλι όμως έχομε άναζήτηση για τήν ταυτότητα του «δούλου» ποιόι και πόσοι άπαρτίζουν τό σώμα του;

Στοιχειά δίνει ή Σκοπιά κάθε 1η Ίανουαρίου πόσοι ήταν οί άδελφοί του Ίησου, για τό έτος που πέρασε

1 - 1 - '96 υπόλοιπον: 8.645.

1 - 1 - '97 υπόλοιπον: 8.757. Άμέσως φαίνεται ότι κατά τήν διάρκεια του έτους 1996 αντί νά μειωθεί ό αριθμός των έκλεκτών λόγω θανάτου ή, εάν ύποθέσουμε ότι δέν πέθανε κανείς, νά παραμείνει ό αριθμός αυτών σταθερός, έδω αύξάνεται

1 - 1 - '98 υπόλοιπον: 8.795, ή αύξηση συνεχίζεται

1 - 1 - '99 υπόλοιπον: 8.756, σημαντική μείωση.

Ο τάφος του Καρόλου Ρώσσελ στό νεκροταφείο Rosemont United Cemetery (διακρίνεται ή επιγραφή: Πάστορ Ρώσσελ, ό Άγγελος της Λαοδικείας (Αποκάλυψις 3:14). Οί άλλοι 6 Άγγελοι, κατά τή Σκοπιά, ήταν: 1) Ο Άγιος Παύλος, (St. Paul), 2) ό Άγιος Ιωάννης (St. John), 3) ό Άρειος (Arius), 4) ό Waldo, 5) ό Wycliffe και 6) ό Λούθηρος (Luther). («Τό Τετελεσμένο Μυστή-

1 - 1 - 2000 υπόλοιπον: 8.755.

Πώς γίνεται νά ύπάρχουν αυτές οί αστάθειες στόν αριθμό του υπόλοιπου μέ δεδομένο ότι ή θύρα έκλεισε τό 1935; Τονίζομε αυτό λόγω του σημαντικού ρόλου αυτών για τούς όπαδούς. Τά έρωτήματα είναι πολλά και οί συνέπειες πολλές. Η Σκοπιά μέ τό νά καθαιρεί τόν Κ. Ρώσσελ από τό αξίωμα του «πιστού και φρόνιμου δούλου», άμφισβητεί και τήν «πνευματική τροφή» του Ρώσσελ και άκόμη άφου ό Ρώσσελ δέν ήταν ό «δούλος», αλλά είναι τό υπόλοιπον, ό Ρώσσελ ήταν ψευδοπροφήτης, τουλάχιστον έτσι τόν παρουσιάζει ή Σκοπιά. Άκόμη, άφου ό Ρώσσελ από «πιστός και φρόνιμος δούλος» έκπίπτει και στή συνέχεια γίνεται μέλος του σώματος του δούλου, πώς συμβιδάζεται αυτό μέ τήν «άλήθεια» της Σκοπιάς, άφου ό Ρώσσελ έκήρυττε ψευδείς διδασκαλίες στό όνομα του Θεού; Παρ' όλα αυτά και άλλα πολλά ό σημερινός «δούλος» άναλαμβάνει τήν ευθύνη για τήν "σωτηρία" των όπαδών, όταν ό ίδιος δέν γνωρίζει ποιός είναι ώστε νά παρουσιάσει έαυτόν εις τούς «μάρτυρες».

Και γιατί όλα αυτά τά άλλοπρόσαλλα και άκατανόητα, για τόσο σημαντικά θέματα;

Τό συμπέρασμα και ή απάντηση είναι ότι τό μόνο που άπασχολεί τόν «δούλο» είναι ή ύποταγή των ανθρώπων στήν έξουσία του.

ριον», έκδοσις Karatol, 1918, σελ. 64). Δίπλα στόν τάφο δεσπόζει τό πυραμειδοειδές μνημείο της Σκοπιάς, μέ τά σύμβολα της εποχής εκείνης: Τό σταυρό, τό στέμμα και τό άκροκόρυφο της πυραμίδας. Άκόμη, διακρίνονται οί χαραγμένες επιγραφές: "Watch Tower Bible and Tract Society" και "Risen with Christ" (Άναστημένοι μέ τόν Χριστό).